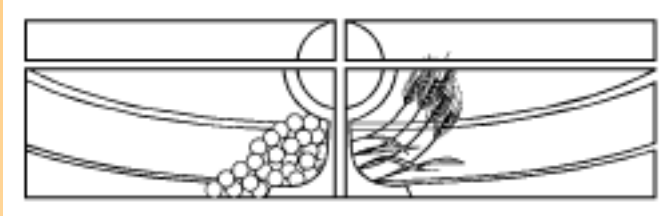

اعیاد مسیحی ۲/۳

«در خداوند دائماً شاد باشید [...] با نیایش و دعا، با شکرگزاری، درخواست‌های خود را به خدا عرض کنید [...] و آرامش خدا که فوق از تمام عقل است، دل‌ها و ذهن‌های شما را در مسیح عیسی، نگاه خواهد داشت (فیلیپیان ۴:۴-۷)».

آن چه بعضی‌ها می‌گویند...

* اغلب مسیحیان جهت یادبود درگذشتگان‌شان گردهم می‌آیند اما برای ادای سپاسگزاری به خاطر کارهای شگفت خداوند کمتر.

* برگزاری عید میلاد مسیح باور نکردنی است و بزرگترین عید مسیحیان است!

* عیسی از یک زن متولد شده، نمی‌تواند در عین حال خدا و انسان باشد.

آن چه مسیحیان می‌گویند...

«او در جلال باز خواهد گشت...»

عید میلاد مسیح

روز ۲۵ دسامبر (۴ دی)، مسیحیان تولد عیسا در بیت اللحم را جشن می‌گیرند.

ششم ژانویه (عید کوچک): عید ظهور عیسا و تعمید او توسط یحیی است که در آن اولین مکاشفه راز سه‌گانه ی اقدس وجود دارد.

* آن‌ها شهادت اناجیل را به یاد می‌آورند: اولین شاگردان عیسا می‌گویند که، در این یکتا پسر مریم، آن‌ها عمانوئیل «خدا با ما»، را باز می‌شناسند. می‌گویند که عیسا کلام خداست که تن یافت، «سخن تن گردید». (یوحنا ۱:۱۴).

* آن‌ها ایمان دارند و اعلام می‌کنند که او واقعا پسر خداست، نور از نور و از ازل قبل از قرون، خدای حقیقی از خدای حقیقی تولد یافته است. بنابراین، عیسا که از مریم زاده شد، از گوشت و از خون متولد نشده بلکه به قدرت روح القدس در رحم باکره ساکن گردید. و از خدای حقیقی، قبل از تمام اعصار، تولد یافته است.

* آن‌ها ایمان دارند که بعد از مرگ و رستاخیزش هیچ وقت ما را ترک نکرده بلکه وقت صعودش به آسمان با خود انسانیت ما را نزد پدر رساند.

* آن‌ها در انتظار روزی هستند - روز آخر - که امیدوارند چهره ی پر جلال او را ببینند. وقتی او باز می‌گردد تا کل دنیا را جمع‌آوری کرده، جلال او را بدان تقسیم کند.

آن چه بعضی ها می گویند ...

* مسیحیان جشن های خود را با نان و شراب، که استفاده از آن در کتاب مقدس ممنوع یا حداقل بی اعتبار می باشد (داوران ۱۳:۴، ۴۱: افسسیان ۵:۱۸)، برگزار می کنند.

* چرا مرگ عیسا به روی صلیب را برگزار می کنند، درحالی که خدا، قادر و همیشه پیروز است؟ همان طور که مزبور می گوید: «خدا یا جانم را در زندان مردگان ترک نخواهی کرد و قدوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را ببیند» (مزبور ۱۶:۱۰).

بنابراین آیا مسیح را کشته اند؟

آن چه مسیحیان می گویند ...

«او کشته شد، او زنده است ...»

عید رستاخیز مسیح یا عید گذر یا عید بزرگ

* به مدت چهل یا حتی پنجاه روز، مسیحیان عید رستاخیز را تدارک می بینند، این «ایام روزه» است. هفته ی آخر آن، هفته ی مقدس است. سه روز از این هفته مقدس به طور خاص برای آن ها اهمیت دارد:

– روز پنج شنبه ی مقدس: آن ها آخرین شام عیسا را به یاد می آورند و همانند او با تقسیم نان و شراب، خدا را شکر می گویند. برای آن ها، این رازی عمیق است و خیلی مهم تر از خوراک معمولی، این زندگی نوین عیسا است که به تقسیم داده می شود:

«بگیرید و بخورید، این بدن من است که برای شما پاره می شود»

«همه شما از این بنوشید ... این خون من است که برای شما ریخته می شود»

علاوه بر این، در این روز، اسقف روغن مقدس جهت راز تعمید و دعا برای بیماران را تقدیس می کند و به گناهکارانی که در ایام روزه توبه کرده اند آشتی می دهد و آن ها را دوباره در شراکت با کلیسا وارد می کند.

– روز جمعه ی مقدس: آن ها بیشتر روزه می گیرند و به روایت مریم و یوحنا که به چشم خود عیسا را دیده بودند که بر صلیب جان داد، گوش می دهند. عیسا می میرد و زندگی خود را به واسطه ی محبت، تا بی نهایت می دهد. مسیحیان می گویند که با صلیب، خدا به آن ها اشاره می کند تا با او آشتی کرده و هم چنین در میان خودشان و با همه ی انسان ها صلح برقرار کنند.

روز شنبه ی مقدس: روز سبت و آخرین روز هفته، روز سکوت و استراحت خداوند در انتظار انجام کار شگفت خداست. در این روز کلیسا مخصوصاً برای بیماران و بیچارگان دعا می کند، و ایماندارانی که در شب روز رستاخیز تعمید خواهند گرفت با روغن مقدس مسح داده می شوند.

شب یکشنبه، واقعاً عید گذر است: پیروزی عیسا را می سرایند که از مرگ عبور کرد و تا ابد نزد پدر زنده است، همان گونه که یهودیان عید «پسحا» را برای یادآوری کارشگفت خدا که این قوم را از بردگی فرعون در مصر آزاد گردانید. حال مسیحیان، عید گذر مسیح از زندان مرگ به سوی زندگی نوین و ابدی نزد پدر برپا می کنند. آن ها خدا را می سرایند که می خواهد همه ی انسان ها را از دنیایی که در آن می میرند، به یک خلقت جدید که همه در آن محبوبند، بگذراند.

* چهل روز بعد از عید رستاخیز عید صعود مسیح است. در این روز، رفتن عیسا که به سوی خدا که «پدر من و پدر شما» می خواند، بالا برده شده بود را برگزار می کنند.

* در طول سال هر یکشنبه، ادامه ی عید رستاخیز است: در این روز، برای عیسای برخاسته جشن می گیرند.

آن چه بعضی ها می گویند...

* اجتماع مسیحیان به فرقه های متعدد تقسیم شده است.

* این ها همه اختراع انسان هاست.

آن چه مسیحیان می گویند...

« بیا، ای روح القدس »

عید پنطیکاست یا پنجاهه

پنجاه روز بعد از عید رستاخیز عیسا، مسیحیان، شادمانه، تولد قومشان و عطای روح القدس را جشن می گیرند.

* **تولد قومشان:** در اورشلیم، در جشن بزرگی که یهودیان در آن عهد خدا در کوه سینا را یادآوری می کنند، رسولان در میان جمعیتی بیگانه که زبان یک دیگر را نمی فهمیدند، به زبان آرامی فریاد می زدند: «عیسی برخاسته است». این کلمات را هر کس به زبان خودش فهمید و ۳۰۰۰ نفر، این کلام را باور کرده و به عیسا ایمان آوردند. مثل یک شعله شادی بود که از آتشی بزرگ زبانه می کشید، و یک «قوم جدید خدا» را تشکیل می داد.

* **عطای روح:** مسیحیان می گویند که این خود خدا بود که همه ی این مردمان را به سوی خود بر می گردانید. نیرویی که خدا می دهد تا انسان به سوی او بازگردد، را روح القدس می نامند. این روح، خود خداست، نیروی خدای یگانه است که از انسان های مختلف، یک «قوم نوین خدا» می سازد، «قوم جدید پر از محبت خدا».

* **یکشنبه ی پنطیکاست:** مسیحیان روح القدس را می طلبند و می پذیرند تا با شادمانی و اطمینان به مسیح زنده شهادت دهند و در او بمانند.

مسیحیان به عنوان نتیجه ی نزول روح القدس بر کلیسا، ایام عید دیگری را جشن می گیرند که مهمترین آن عبارتند از:

- **عید تجلی مسیح:** چون توسط روح القدس ما امروز هم جلال مسیح را با چشم ایمان می بینیم و در تجلی او تدریجاً سهم می گردیم.

- **به خواب رفتن حضرت مریم:** چون او انسان بود مثل همه مُرد اما چون «پر نعمت» بوده و در راز مسیح کاملاً شریک شده بود یکتا پسرش اجازه نداد او تباهی ببیند بلکه او را کاملاً به ملکوت رساند، بنابراین ما او را به عنوان اولین ایمان داری می بینیم که کاملاً به مقصد و هدف رسیده است.

- **عید صلیب پر جلال:** چون توسط روح القدس با تعمق بر تجریبات سخت، ما می توانیم ببینیم که چقدر صلیب در زندگی ما میوه می دهد و از راه صلیب مسیح مثل او می توانیم به ملکوت برسیم و کلیساهای قدیم عادت دارند صلیب پر جلال و پر میوه را تماشا کنند بدون این که بر آن مسیح مصلوب مانده باشد، چون او رستاخیز کرده است.

- در آخر سال عبادتی **جشن تقدیس کلیسا** را می گیرند چون ایمان دارند روح القدس همه ی ما را گام به گام به کمال و اتحاد رسانده و وارد ملکوت خدا می کند.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

* روزهای یکشنبه و روزهای عید، مسیحیان گردهم می آیند:

- مسیحیان، در یک کلیسا جمع می شوند، و مراسم قربانی مقدس یا عشاء ربانی برگزار می کنند. یک قاری از متون کتاب مقدس، خصوصاً از انجیل می خواند. همه سرود می سرایند (مزامیر) و روح القدس را می طلبند. و همه از خدا سپاسگزاری می کنند و سپس نان و شراب را تقسیم می کنند: این را «Table bien servie» می گویند که عیسا، شاگردانش را به آن دعوت می کند (خروج ۱۳:۴؛ تثنیه ۸:۳؛ مزمور ۷۸:۲۳-۲۵؛ رجوع کنید مائده ۱۱۴). عید میلاد و عید رستاخیز مسیح، هر سال فرصتی برای جشن شبانه است، مسیحیان در این شب ها، دور هم جمع می شوند تا تولد و رستاخیز عیسی را برگزار کنند.

* اعیاد دیگری، در یادآوری از شاهدان و مقدسین دارند و مراسم پربرکتی دیگری که هر بار فرصتی است برای حمد گفتن خدا، پدر عیسی و تشکر از او برای کارهای عجیب که به واسطه روحش انجام داده است.
* هر عید برای مسیحیان، مثل یک قرار ملاقات شادمانه است که خدا به آن ها می دهد؛ هر عید، همه آن هایی را که به عیسای برخاسته ایمان دارند، به زندگی در روح القدس، یعنی زندگی در نیروی محبت و آزادی سوق می دهد. در تمام ایام عید، مسیحیان آمدن ملکوت خدا را انتظار می کشند و به پیشواز آن جشن می گیرند و التماس می کنند «بیا خداوند ما بیا».

برای مطالعه ی عمیق تر:

بهار آیین نیایش

برای مطالعه و تعمق بیشتر :

توضیح شمایل ها

سرودهایی جهت ایام توبه، روزه، صلیب، و رستاخیز

متن جهت مطالعه ی گروهی: متی ۱۱:۱-۱۱

تسلسل اعیاد

مراحل سال در کلیسای شرق:

- ۱- مژده ها: چهار یکشنبه روزه، تولد عیسا: یک یا دو یکشنبه.
- ۲- ظهور عیسا: هفت یا هشت یکشنبه.
- ۳- روزه ی بزرگ: هفت یکشنبه.
- ۴- رستاخیز عیسا: هفت یکشنبه.
- ۵- رسولان: هفت یکشنبه.
- ۶- تابستان: با عید تجلی مسیح و عید بر شدن حضرت مریم.
- ۷- ایلیا: هفت یکشنبه از جمله چهار یکشنبه عید پر جلال صلیب.
- ۸- موسی: یک تا چهار یکشنبه.
- ۹- تقدیس کلیسا: چهار یکشنبه.